

Gästriken

Nummer 1
April 2020
Årgång 30

Gästrikedrottens Historiska Förening

Bankgiro: 5602-3559

Ansvarig redaktör: Anders Hedbom, anders.hedbom@gmail.com – Tel. 070-581 90 33
Layout Ola Bergendahl och Nils Frölander



100 årsfrände Årsunda IF har producerat ett flertal mycket framgångsrika idrottare. Här ser vi en, spännstige Lars-Tony Hedström, som i AIK- tröjan hoppar högst i en allsvensk match mot Djurgården 1971

Ordföranden har ordet



Det är vår – Kulan i luften!

Återigen en helg fullmatad med idrott på TV. Vi kollar repriserna på damernas 30 km från Holmenkollen, ännu en gång. Nu nöjer vi oss med sista milen. Vi vill ju se hur det går, som vi redan vet. Tänk att idrotten kan skapa så mycket glädje och härliga stunder. Ibland går det dock lika snabbt när glädje förbyts i besvikelse. Är det manne denna snabba skiftning som gör idrotten så spännande och engagerande?

I början på loppet var det inte så roligt så jag började då bläddra i min pappas album från anno 1950. Upptäckte ett flertal idrottsfoton som är tagna på Näringen, Gävle. Tydligt var motorintresset stort i Gästrikland redan då. Speedwayåkaren Varg-Olle Nygren tar sista kurvan i fjärde varven så damm och grus yr på den finkladda publiken, som besökt arenan den 4 juni 1950.

Jag bläddrar vidare och upptäcker den härliga sporten, motorcykelfotboll. Premiärmatch på Näringen i Gävle. Nog kunde de skjuta bollen högt med framhjulet. Det var i och för sig inte målet men en livs levande målomare fanns redan då stationerad på säkert ställe bakom målet. War-granskningen hade inte slagit igenom då. Det skulle dröja 70 år. Tyvärr har jag inte namnen på varken premiärlagen och dess spelare eller vilket spelsystem som tillämpades.

Tänk så roligt att ha kvar lite fotografier från tidiga idrottsupplevelser. Nu har ju även tekniken kommit så långt att det ganska enkelt går att fotografera äldre foton

och sedan göra dem tillgängliga via datorer och hemsidor. Så vill ni se flera bilder är det bara att gå in (klicka sig in) på vår hemsida och uppleva gamla idrottsminnen.

Vi syns på årsmötet – när det nu blir.

Gunnar Lindbom ordförande

GHF:s styrelse 24/4 2019–29/4 2020

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A, 80649 Gävle
072-246 75 87; lindbom.gunnar@telia.com
Vice ordf.: Lillemor Forsberg, Stuvaregatan 15 1 tr, 803 02 Gävle
026/19 24 26, 070-673 42 93; gassarvet64@gmail.com
Sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle
070-680 65 99; bo.nordlund@telia.com
Kassör: Anita Hedberg, Bergsgatan 49, 802 66 Gävle
076-805 77 30; anitahedberg66@gmail.com
Ledamot: Lars Blomgren, Ringvägen 11, 811 52 Sandviken
070-542 14 95; lars.h.blomgren@telia.com
Ledamot: Ove Grip, Staketgatan 33, 803 23 Gävle
076-114 61 09; ove.grip@outlook.com
Ledamot: Jan-Åke Hedström, Åkerslundsvägen 20, 811 73 Årsunda
026/29 01 25, 070-307 41 07; janakehedstrom38@gmail.com
Adjungerade ledamöter: Anders Hedbom och Curt Larsson
Hedersordförande: Nils Frölander
Revisor: Åke Nilsson, suppleant Anders Steffen
Valberedning: Lars Blomgren och Marianne Silfver

Innehåll i Nummer 1 april 2020

- 1 Bild: 100-årsfirande Årsunda IF:s Lars-Tony Hedström hoppar högst i allsvenska matchen AIK–Djurgården
- 2 Ordföranden har ordet. Innehållsförteckning. GHF:s styrelse under 2019
- 3 Angående årsmöte och medlemsresa. Anders Larsson och Påven skakar hand (bild)
- 4 GHF får ett stipendium på 5000 kr. Minnesord över Lars Sandlin
- 5 Minnesord över Inga-Lisa Eriksson och Annika Folcke
- 6–7 Från idrottscafét hos Gefle Dagblad och Arbetarbladet den 27 november 2019
- 8–10 Från Årsunda IF:s Idrottscafé lördagen den 1 febr. 2020
- 11 Lars-Tony Hedströms AIK-tid. Christer Carlsson minns
- 12–13 "Foto-Kalle" – Ulf Kriström berättar. Handbollsslagsmål mellan Gävle GIK och Stockholmspolisens på 40-talet
- 14–15 Meeri Bodelid – Stisse Åberg berättar
- 16–17 GHF fyller 30 år – Vad har vi utträttat?
- 18–19 Verksamhetsberättelsen. Verksamhetsplan och Budgetförslag för 2020
- 20 Medlemmar. Ekonomisk redovisning. Om Årsavgiften



OBS! Viktigt meddelande angående Årsmötet och Medlemsresan

*Med hänsyn till den stora smittorisk som råder under pågående pandemi och att i stort sett alla medlemmar i vår förening tillhör den så kallade riskgruppen, har GHF:s styrelse ansett det nödvändigt att **flytta årsmötet** den 29 april till ett senare tillfälle samt att **inställa medlemsresan**, som planerats till den 17 maj.*

Vi hoppas att dagens allvarliga förhållanden skall hinna förbättras, så att det blir möjligt att genomföra både årsmötet och att ordna en medlemsresa eller annan aktivitet senare i år, förhoppningsvis redan under sensommaren eller tidig höst.

I sådant fall kommer naturligtvis alla medlemmar att erhålla särskild inbjudan.

GHF:s styrelse den 25 mars 2020



Här ser vi ett bevis på hur stor Gästriklands ishockey verkligen är. Påvens önskan att få skaka hand med vårt distrikts förrförra ishockeyordförande Anders Larsson har äntligen gått i uppfyllelse

Stipendium 5 000 kr till Gästrikeidrottens Historiska Förening

Med glädje och tacksamhet har vår förening mottagit ett stipendium på 5 000 kr från Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande. Motiveringen känns hedrande:

”Stöd till idrottshistoriska sällskap som ökar förståelsen för idrottshistoria och gör insatser för idrottslig kulturminnesvård”

Styrelsen har sänt ett varmt tack för stipendiet och där även berättat om vår verksamhet.

Under senare år har Centralföreningen uppmuntrat idrottshistoriska organisationer och 2017 efter vårt uppskattade idrotts-kafé i Hofors hedrades vi med 8 000 kr.

Centralföreningen som den oftast kallas är mycket gammal, ända sedan 1892, då grundad av Viktor Balck. Således äldre än Riksidrottsförbundet. Centralföreningen är helt självfinansierad utan offentliga bidrag.

Föreningen ansökte om och organiserade OS i Stockholm 1912. Sedan sin begynnelse har föreningen förvaltat Tennispaviljongen i Stockholm, ägnat sig åt byggnadsminnesvård, gynnat idrottsmedicinsk forskning och gett ut ”Blå boken” som sin årsbok. Varje år hyllar föreningen med Idrottskölden den av eleverna framröstade bästa idrottaren vid alla Sveriges gymnasieskolor. Under senare år har Centralföreningen bidragit även till TV-produktion av idrotts-historia.

En kommitté från GHF besökte 2008 tillsammans med företrädare för Länsmuseum och Göransson Arena Centralföreningen i dess säte Stadions Klocktorn. Överläggningarna handlade om medieutbud av idrottshistoria i Göransson Arena, som tyvärr inte varit lyhörd för idéerna.

Bo Nordlund

Sportjournalisten Lasse Sandlin har gått bort

Lasse Sandlin, en stor profil inom sportjournalistiken har gått ur tiden. Hoforssonen, började sin journalistiska bana på Gefle Dagblad fortsatte som 22-åring till Aftonbladet där han arbetade fram till sin pensionering 2007. 19:e februari 2017 arrangerade Gästrikeidrottens historiska förening ett mycket välbesökt idrottscafé i Hofors, ”Minnenas afton om idrotten i Hofors.” En panel bestående av gamla Hoforsprofilerna Heimo Klockare, Ulf Jansson och Lasse Sandlin höll igång med minnen och personliga värderingar av idrottslivet i Hofors. Lasse Sandlin berättade särskilt om ”Hofors-Lasse”, som tidig talang hemma i Hofors. Två tidigare medarbetare till Lasse, Simon Bank o Ken Olofsson skrev i Aftonbladet 15.3 två mycket personliga eftermälen om Lasse Sandlin. Jag tar mig friheten att citera några rader ur deras texter.

Simon Bank, citat:

”För en äldre generation behöver jag inte berätta vem han var, alla vet. Lasse hade varit bollkalle bakom ”Skjorta” Bergström, Degerfors, han hade spelat högerytter bredvid Hofors-Lasse. Han skrev genomarbetade krönikor om den idrott han älskade så mycket, men var lika mycket en kulturman som älskade musiken, teatern, litteraturen. Han kunde lägga ner fem timmar på research för att hitta en detalj till en bisats. När jag retade honom för det tog han fram en liten lapp han hade med sig, med ett Alf Henriksson-citat. ”Att ta reda på fakta går sakta, men se saker i stort går fort”. Det var Lasse.”

Ken Olofsson, citat:

”Lasse hade ett brett register. På Aftonbladet blev han en ledargestalt. Han var ett levande lexikon- hans vänner och bekanta, och de kan räknas i hundratals idag- kommer att minnas alla hans frågesporter. Men de kommer också att minnas en människa som hade den stora egenskapen att aldrig säga ett ont ord om någon annan person.

Ja, vi kunde käbbla ibland, som bröder. Det betydde inte att han var mjukig eller feg i sin yrkesroll som tyckare. Efter Sveriges VM-fiasko i Italien 1990 (utslaget efter tre raka 2-1-förluster) skrev han i ett vasst inlägg, *”Tretton fjantar förklädda till fotbollsspelare. Tretton skrämda typer som svek en hel nation när dom var skyldiga att vinna. Tretton Italienturister från Sällskapsresan 4 som för alltid kommer att förknippas med svensk fotbolls största fiasko någonsin.”* Han visste och kunde det han skrev om. Själv var Lasse en lovande fotbollsspelare i unga år.

In i det sista kämpade Lasse mot sin sjukdom. Han var som vanligt den borte optimisten och när vi skildes för sista gången på sjukhuset stapplade han upp ur sängen och sa med en vinkning; ”Ingen är så gammal att han inte hoppas få leva ett år till.” Lasse blev 76 år gammal.”

Anders Hedbom för GHF



Inga-Lisa Eriksson

Vår mycket uppskattade medlem från Hofors har avlidit. Hon var en engagerad ledamot i GHF:s styrelse under hela 16 år (1997–2012). Eftersom Inga-Lisa haft så stor betydelse för orienteringssporten i vårt distrikt och inte minst Hofors känns det bra att GHF här får ansluta till de fina minnesord om Inga-Lisa som infördes i Skogssport i december 2019 och skrevs av Hofors OK:s ordförande Jouko Hyvönen:

Inga-Lisa Eriksson kämpade länge och tappert men till sist tog krafterna slut och hon slöt ögonen för sista gången den 18 november 2019.

Orientering fängade in Inga-Lisa tidigt i slutet på 1940-talet under helt andra betingelser än dagens, men hon blev frälst i denna härliga idrott och förblev orienteringen trogen in i det sista. På 1950-talet utvecklades hon till en av landets bästa kvinnliga orienterare med framgångar i



bland annat Nordiska mästerskap. 1955 blev hon trea och 1959 erövrade hon en andraplats och hade inte benbrottet kommit och brutit utvecklingen hade säkert framgångarna i dameliten fortsatt.

Hon kom igen när benet blev helt och deltog i tävlingar från tidig vår till sena höstdagar överallt i landet och i flera länder. Hon och maken Gustav tävlade i orientering i alla världsdelar med samma entusiasm och inlevelse.

Skidorientering på vintrarna var den andra stora idrottsliga kärleken. Maken Gustav dog för ett antal år sedan så Inga-Lisa fick fortsätta ensam medan kroppen blev svagare och i de sista tävlingarna som hon var med hade hon rullator som stöd.

Vid sidan av sin aktiva karriär var hon engagerad i Gästriklands Orienteringsförbund i olika funktioner många år. Hon hade ansvaret för bland annat banläggarkortet och likaså var hon aktiv i Skogsflickornas verksamhet.

Hennes första klubb var Hofors AIF vars orienteringssektion hon var med i tills man bildade specialklubben OK Sfären.

1966. Inga-Lisa blev klubbens ordförande två gånger sammanlagt i sju år. 1984 döpte man om klubben till Hofors Orienteringsklubb och i samband med detta blev Inga-Lisa utnämnd till klubbens enda hedersmedlem.

Nu har vi förlorat vår hedersmedlem och den största tänkbara orienteringsvännen.

Farväl Inga-Lisa!

Hofors Orienteringsklubb

Annika Folcke, tack för allt!

Annika Folcke finns inte med oss i livet längre! Det är stor sorg i IF Skade!

Annikas friidrottsliv började som aktiv i Gysinge och Hedesunda innan hon 1961 kom till IF Skade. Till en början var det grenarna 100–200 m som gällde för Annika, som hon senare utökade med 400 m och längd. Längd blev sedan hennes främsta gren där hon har flertalet SM-medaljer och finalplatsstarter. Annika deltog i ett antal landskamper under 60-talet, där Finnkampen 1966 var en höjdpunkt och hon hoppade över 6 m i längd (dock i lite mycket motvind). Än idag har Annika IF Skades klubbrekord i längdhopp, 6,02.

Förutom att tävla individuellt var hon under flera år en viktig del i klubbens stafettlag där man nådde stora framgångar och SM-medaljer. Även på veterannivå fortsatte Annika att tävla, innan hon sedan tog rollen som ordförande i klubben. 1997 fick Annika Gästriklands Friidrottsförbunds förtjänststecken i guld och 2011 fick hon Svenska Friidrottsförbundets förtjänstmedalj i silver.

Annika var under många år ordförande i IF Skade innan hon senare valdes till Hedersordförande, men hon var så mycket mer än ordförande i klubben. Hon har varit klubbens ”allt i allo” som tagit hand om alla och alltid funnits där. Hon har bland annat varit den som ordnat fikar till ”Café Skade” på klubbens tävlingar och styrelsemöten, varit klubbens prisutdelare och varit med och hjälpt till där det har behövts. Klubben har även sedan 2002 ”Annika Folckes Vandringspris” som delas ut årligen. Annika har alltid ställt upp och hjälpt till, hela tiden med ett stort och varmt hjärta för IF Skade. Minnena av Annika kommer för alltid att leva kvar i klubben.

Annika, TACK för allt som du har gett oss! Du kommer alltid att finnas i våra hjärtan.

Magnus Nilsson (ordförande i IF Skade)



Från höstens välbesökta medlemsmöte hos Mittmedia

Sportjournalistik i förändring

Vi idrottsnördar är alltid nära att tycka till om sportsidorna i våra lokaltidningar. Genom åren är vi gynnade av kompetenta sportskribenter. Medias explosiva förändring innebär numera påtagligt annorlunda villkor för bevakning av lokal sport.

Frågor och önskemål tränger på. Varför får inte ungdomsidrott mer utrymme? Vi vill ha fotbollsreferat från lägre serier, vi vill läsa om fler grenar! Varför dröjer fredagens bandymatch till måndagens sportsida? Växande och framgångsrik kvinnoidrott pockar med all rätt på större uppmärksamhet.

I samarbete med Mittmedias sportredaktion inbjöd GHF till en träff den 27 november om sportjournalistikens utveckling.

Ämnet lockade en stor publik som bjöds på fika och lyssnade till **Per Bäckströms** utredning om redaktionella, tekniska och administrativa villkor och **Stisse Åbergs** tankar om reportaget förr och nu.

Storhetstid för sportsidorna

Stisse påminde om en storhetstid för såväl Gästrikheidrotten som sportsidorna. Vårt distrikt var representerat i de högsta serierna i fotboll, ishockey, bandy och basket. På Strömvallen spelades VM i fotboll, i Gavlerinken var det VM i brottning, vårt landskap ansvarade för O-ringen och Curling VM. I Rörberg mötte "Posa" hård konkurrens om SM-titeln i isracings. I skogarna gick Novemberkåsan flera höstar. Sportsidorna hade resurser att berätta om allt detta.

"Vi på sporten kunde fördjupa oss och breda ut oss i stora gratisbilagor om bandy, fotboll och ishockey", påminde Stisse.

Den lokala sporten fick mer uppmärksamhet, tack vare att våra två tidningar gjorde skillnad i sina upptagningsområden. Följaktligen fokuserade Arbetarbladet mer på idrott i västra Gästrikland men även gränstrakterna i norra Uppland fick uppmärksamhet.

Vi som under överskådlig tid slukat sportsidor minns lokala redaktörer och frilansare som följde särskilda grenar och lokal sport. Bert Johansson Ockelbo och Kaj Annebrant Sandviken var överallt där tävling pågick i allehanda grenar och för ungdom. Om de inte kunde vara på plats på grund av två



Per Bäckström



Delar av den intresserade publiken

tävlingar samtidigt, så hade de gjort upp med ledare eller tävlande att förmedla resultatlistor och färska filmrullar till redaktionen i Gävle. På måndag morgon skulle det finnas i tidningen. Lennart Wallin kom från Hofors med sin tävlingscykel bak på bilen, startade i veteranklassen, noterade resultat och intervjuade. Dagen därpå fanns det att läsa i tidningen.

Sammanlagning och digitalisering

När Gästriklands två sportredaktioner tekniskt och administrativt blev en gemensam behöll ändå sportsidorna utspridd bevakning av både bredd och topp. I redaktionens nya sammansättning fanns olika erfarenheter vilket stimulerade mångfald.

Så utbröt digitaliseringen. Sportjournalistikens villkor, särskilt i papperstidningen förändrades drastiskt. Som ansvarig för sportsidorna klargjorde Per Bäckström förutsättningarna:

"Det förut självklara kunde bli en omöjlighet. Vad maktar en krympande sportredaktion med? Vart kan reporter skickas?"

Tidningstryckning koncentrerades och rationaliserades, därför kan sport sent på dagen av tekniska skäl sällan eller aldrig läsas i tidningen dagen efter. Matchen på fredag kväll läser du om på måndag. Marginalerna krymper, men traditionell förväntan består hos läsare. Ett fåtal reportrar räcker inte som en gång i tiden för fortsatt täckning av lokal idrott och alla grenar. Till och med stora evenemang får stryka på foten.



Stisse Åberg

“Allt om Brynäs har bevisat stort läsvärde och då har sportredaktionen att förhålla sig till det!” fastslog Per Bäckström, men tycktes medveten om att det för en del läsare kan bli väl mycket om stort och smått kring Brynäs.

Numera kan man som läsare tycka att mycket tid och text går åt att bevaka spelarmarknad. Vilka är på väg in eller ut i Brynäs, GIF eller SIF?

Många grenar tappar utrymme. Ekonomin tillåter inte ersättning till frilansare. Sådana som förut rapporterade från långt nere i seriesystemen och om det udda.

Idrottsfolket på plats ställde frågor. Företrädare för Gästriklands omfattande motorsport klagade på försämring av den täckande och kunniga bevakning som en gång fanns.

Per Bäckström gav ett klokt råd till företrädare för grenar som känner sig missgynnade:

“Ledare, tränare och arrangörer skickar in sina reportage. Friidrott och simning är bra på egna reportage.”

Nya utbud

Ett inlägg under kvällen påminde om hur omfattande och nyskapande det mediala utbudet av sport är numera. Som prenumerant på en Gävletidning kan du se direktsändning av matcher, även i lokala lägre serie, eller läsa en levande rapportering minut för minut med omedelbara intervjuer och direkt uppföljande reportage. Allt producerat av tidningarnas sportjournalister.

Ett axplock nöjda mötesdeltagare



Erik Proos



Margareta Gavlefors



Carl-Gunnar Bergström



Lars-Tony Hedström och Claes-Göran Bergkvist



Katarina Ekspång



Fr.v. Dick Wallström, Bengt "Pucken" Persson, Ulf Sundberg

I sociala medier berättar klubbar och idrottare om allt som kan vara av intresse, både nytt och gammalt. Ofta i samspel med sportredaktioner. Vi kan följa med ända in i omklädningsrummet efter matchen.

Gefle Dagblads nästan dagsfärska chefredaktör **Katarina Ekspång** var på plats och tog tillfället att känna av uppfattningen om den lokala sportjournalistiken, för vilken hon såg en positiv utveckling. Även i papperstidningen!

Sportredaktionen gillar läget enligt Per Bäckström och Stisse Åberg; de utvecklar sportsidorna genom att fördjupa och berätta om människorna bakom resultaten. Genom att även fortsätta gräva och granska.

Med GHF:s idrottshistoriska böcker tackade ordförande Gunnar Lindbom uppskattande Per och Stisse för deras intressanta och klargörande redovisning av sportredaktionens arbete och förutsättningar.

Bo Nordlund

Årsunda IF 100 år



1920-2020

IDROTTSCAFÉ LÖRDAG 1 FEBRUARI



1920-2020

**Emil Jönsson - Bosse Larsson - Daniel Bernhardsson - Pelle Berggren
Anna Berglöf - Karl-Ivar Jönsson - Anders Björkman - Jan-Åke Hedström
Mathias Danielsson - Lena Bernhardsson - Annika Löfström**

Nära **200 personer** hade samlats på lördagseftermiddagen för att delta i den 100-årsjubilerande föreningens idrottscafé i Årsunda Kyrskolas rymliga gymnastiksal. Årsunda IF:s styrelse hade i ett tidigt skede beslutat att föreningens 100 år skulle firas med ordentliga festligheter och utsett en kvartett bestående av **Carina Rask Jönsson, Per Elfström, Stefan Söderblom** och **Jan-Åke Hedström** att planera firandet under jubileumsåret på ett hedervärt sätt. Redan den 18 januari startade jubileet med invigning av en maskinhall och nu var det alltså dags för ett storslaget idrottscafé.

Vem är då bättre än Årsunda IF:s allt-i-allo, Jan-Åke Hedström, att själv i det följande få berätta om det alltigenom lyckade idrottscaféet? Att han dessutom också är en betydelsefull styrelseledamot i GHF behöver väl knappast påpekas.



Jan-Åke Hedström berättar:

Årsunda IF:s ordförande Yngve Andersson inledde med att hälsa alla varmt välkomna. I samband med detta uppvaktade Emma Håkansson RF-SISU Gävleborg jubilerande Årsunda IF.

Idrottscaféets konferencier Stefan Söderblom presenterade kaféets och jubileumsårets program och innehåll på ett proffsigt sätt. Kaféet fortsatte med att ett antal ÅIF-profiler intervjuades av moderator Pelle Elfström. Stefan och Pelle gav intervjuerna en härlig "touch" som öppnade den mest tystlåtna. Verkligen proffsiga killar att ha tillgång till i föreningen.

Orienteringsminnen

I intervjustolarna satt **Lena Bernhardsson**, **Anna Berglöf** och **Karl-Ivar Jönsson**. Trion gav lite extra vidd i deras strapatser i markerna. Publiken var helt med på noterna. Karl-Ivar berättade om klubbens bedrift att 1972 ha blivit fjärde lag i 10-mila, det bästa någon gästrikklubb uppnått.

1983 arrangerade ÅIF (och ÖFIF) världens största endags-tävling med 7100 startande i Alderhulten söder om Årsunda.

1998 var det dags igen för en stor tävling, Oringen, där **Karl-Ivar** var generalsekreterare. **Lena Bernhardsson** var en av banläggarna. Lenas meriter i övrigt kan nämnas 3:a på JSM natt 1992 och 7:a på dag SM. **Anna**, etappvinnare på O-ringen 2008, sprang ultravasan Sälen-Mora med syster Maria. Anna etablerade sig som ultralöpare och det längsta loppet hon löpt är 16 mil 2019.

Emma Håkansson SISU-uppvaktade eldsjälarna inom orienteringssektionen med guldnålar och **Göran Hedman** representerande Gästriklands Orienteringsförbund berömde allt ideellt arbete som klubben lägger ned och uppvaktade med penninggåva varpå Stefan "Steffo" Söderblom startade sin frågelåda med tipsfrågor kring orientering.

Fotbollsminnen

I intervjustolarna fanns fr.v. **Jan-Åke Hedström**, **Daniel Bernhardsson** och **Pelle Berggren**. Daniel berättade om sin tid i Gefle IF och att det blev hela 387 matcher med 44 mål etc. En minnesvärd match var GIF-Malmö FF som vanns med 4-3 efter att ha legat under med 0-3. De sista fem åren avslutade Daniel som kapten vilket var en stor ära.

Pelle berättade om sin långa karriär och numera spel i samma lag som sonen Hugo och att han tänker fortsätta trots sina 52 år. Hur många matcher han spelat hade han ingen aning om.

Jan-Åke framhöll gärna 1967 års div. 3-lag som han med motivering framhöll som föreningens bästa årgång. De tre högsta serierna i seriesystemet 1967 bestod av div.



3, div. 2 och allsvenskan. Vid ÅIF:s övriga div. 3-sejourer var seriesystemet div. 3, div. 2, div. 1, superettan och allsvenskan. Borde vara en tydlig vink om kvaliteten. Det blev ett antal mål också, men oftast i egen bur som vid en match mot Strömsberg då det blev två självmål, förlust med 2-3. Som ålderman minns J-Å episoder från den populära högsommarfesten. Bl.a. vid städning efter en festhelg då de på en stubbe hittade en halvdrucken öl, en halväten smörgås och ett par löständer. Trots att ägare efterlystes gav ingen sig till känna.

Utmärkelser delades ut av **Emma** till sektionens eldsjäl, varpå Steffes tipsfrågor kring fotbollen presenterades.

Paus

Efter en kort bensträckare var det dags för andra halvlek som startades med en punkt utanför programmet. **Lars-Tony Hedström** ville hylla hundraåringen, fotbollssektionen och sin bror Jan-Åke. Han överlämnade en värdecheck till ÅIF Fotboll på 100 000 kronor!

Gästrikedrottens Historiska Förening (GHF)

Bo Nordlund och Nils Frölander representerade GHF med lite historik och tankvärda ord om föreningslivets värdegrund, hälsa, gemenskap och sammanhållning som GHF:s grundare Helge Rask skrivit. Nils överlämnade GHF:s diplom till Yngve Andersson, Lars Hellström och Lars Bengtsson.

ÅIF:s jubileumsdiplom som framtagits av Årsundafödde konstnären Elin Elfström tilldelades också Yngve Andersson, Lars Hellström och Lars Bengtsson. Emma, SISU överlämnade guldnål till ovanstående.

Skidorientering

En av Årsundas giganter i sporten är **Bosse Larsson** som tog plats i intervjustolen. Bosse berättade om sin tid i sporten där det blev två VM-guld. Etta i budkavle 1977 i Bulgarien och etta i budkavle 1980 i Garpenberg (nästan hemmaplan). Bosse bor och är uppvuxen i Österfårnebo. Tyvärr kunde inte **Anders Björkman** delta på kaféet, han är också världsmästare. Anders tog två medaljer 1988 och



förverkligade drömmen om att bli världsmästare både individuellt och i budkavle 1990.

Skidor

Årsunda IF:s mest kände idrottsutövare genom tiderna **Emil Jönsson** tog plats i intervjustolen. Tyvärr uteblev **Mathias Danielsson** och **Annika Löfström** av olika skäl. I mycket unga år deltog Emil i Vikingastafetten för ÅIF fotboll. Fotboll var den sport Emil startade med i hemmaklubben men det gled mer å mer över till skidor. Emil hade en krånglig ungdomskarriär med förkylning på förkylning, krångel med magen etc. Tålde exempelvis inte mjölkprodukter och gluten. Fina resultat vid ungdoms-SM berodde enligt Emil till stor del på att han var större (till växten) än andra, men snart nog växte alla ikapp. Vid Emils första JVM konfronterades han med "röda armen", dvs Norges unga skidåkare, för första gången. Emil utkämpade hård kamp om silvret mot en av dem, där norrmannen besegrade honom knappt. Det var första kampen mot Petter Northug. Första landslagsuppdraget var VM i Japan där Emil belade 6:e platsen i sprint.

Slottssprinten i Stockholm var en häftig tävling för Emil. Han gör gällande att det var "Årsundaläktaren" med alla supportrar som hjälpte Emil till fina placeringar. Nämnas kan att Kungliga läktaren var närmast Årsundas och att självaste kungen kommenterade stödet från supportrarna. En av höjdpunkterna i Emils karriär var nog världscupstävlingen i **Drammen, Norge** med 40 000 åskådare. Emil blev den förste att besegra alla norrmän på deras hemmaplan. Att vinna denna tävling var något alldeles speciellt.

Emil berättade också om sin fjärdeplats vid VM i **Val di Fiemme**, där uppladdningen var "våldsam" som han uttryckte det. Vi besökande på idrottskaféet fick höra Emil referera loppet på ett engagerat och spännande sätt. Emil poängterade att trots att det inte blev medalj var han otroligt nöjd med loppet som genomfördes precis som planerat. Han var väldigt nöjd inombords men med blandade känslor för sin fjärdeplats.

Så till OS i Sotji där Emil vann ett brons och ett silver. Uppladdningen inför detta OS var långtifrån bra. Efter mycket strul blev det trots allt final. Emil återgav drama-



Stefan Söderblom



tiken väl: – Efter semifinalen ville jag sitta på cykeln för att få bort mjölksyran när de ropar ut att det är två minuter till start! Hemska tanke, jag var helt slut redan innan starten. Min sista desperata tanke var att tjuvstarta för att få lite extra tid – 40 sekunder.

– Jag tog starten men sedan var det slut, fick kramp. Men jag hasade på och såg en hög åkare liggande nere i böjen. Våra ledare skrek **du åker för medalj!** – Jag fattade ingenting men åkte på, lyckades hålla undan för en norrmän och stupade efter mållinjen med minnesluckor från loppet. Jag visste inte vad jag hette, så tom var jag.

– Efteråt var jag nöjd med min bronsmedalj på ett konstigt sätt. Konkurrenterna tyckte jag var värd den.

Efter karriären har det blivit en del uppdrag såsom Superstar på TV, där hopprep lurade Emil på finalsegern efter att under tävlingen krossat allt motstånd. Det blir skidor även i framtiden nämligen Vasaloppet i år som ledsagare för synskadade Zebastian Modin, en verklig utmaning.

Pelle poängterade Emils meritlista som befäster hans position inom svensk skidsport:

- 3 segrar i totala världscupen i sprint.
- 2 SM-guld i sprint.
- 1 SM-guld på 15 km klassiskt.

2:a genom tiderna i världscupen bland svenskar. Endast Gunde Svan har flera världscupsegrar. Är med på 10-bästa-listan i hela världen.

Utmärkelser

Ulf Gavlefors, Gästriklands Skidförbund överlämnade en penninggåva till ÅIF/ **Stig Olssons minnesfond**.

Emma Håkansson, SISU delade ut guldnålar till ledare med mer än 25 års verksamhet.

ÅIF:s eget jubileumsdiplom tilldelades Orienterings- Fotbolls- och Skidsektionernas **eldsjälar av idag**.

Avslutning

Stefan Söderblom avslutade idrottskaféet med att tacka alla ideellt engagerade damer med nr 100 på ryggen för ett utmärkt arbete med bakning och värdskap under eftermiddagen. Stefan tackade slutligen samtliga 200 gäster för att de visat stort intresse och ställt upp på vårt kafé.

Hela idrottskaféet filmades och livestreamades av Mitt-medias Stisse Åberg.